

**MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**

DLI.1.6621.21.2017.SG.6

OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 11f ust. 3 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2031, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.),

Minister Infrastruktury i Budownictwa

zawiadamia, że wydał decyzję z dnia 22 czerwca 2017 r., znak: DLI.1.6621.21.2017.SG.5, umarżającą postępowanie odwoławcze od decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego nr 4/2017 z dnia 7 marca 2017 r., znak: AP-1.7820.121-14.2016.PM, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa drogi S – 6 na odcinku Nowogard – Płoty (koniec obwodnicy m. Nowogard – koniec obwodnicy m. Płoty)”.

Strony w sprawie mogą zapoznać się z treścią decyzji oraz aktami sprawy - w siedzibie Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4/6, w dni robocze, w godzinach od 9.00 do 15.30, jak również z treścią decyzji - w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, tj. w Urzędzie Miejskim w Nowogardzie oraz Urzędzie Miejskim w Płotach.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA
J. Kapłon
Jarosław Kapłon
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

Warszawa, dnia 22 czerwca 2017 r.

DLI.1.6621.21.2017.SG.5

NK: 97841/17

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), zwanej dalej „kpa”, oraz art. 11g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2031, z późn. zm.), po zapoznaniu się z odwołaniami Pana Henryka Władysława Woźniaka oraz Pani Leokadii Simińskiej od decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego nr 4/2017 z dnia 7 marca 2017 r., znak: AP-1.7820.121-14.2016.PM, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa drogi S – 6 na odcinku Nowogard – Płoty (koniec obwodnicy m. Nowogard – koniec obwodnicy m. Płoty)”,

umaram postępowanie odwoławcze w zakresie ww. odwołań.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 23 sierpnia 2016 r., uzupełnionym pismami z dnia 29 listopada 2016 r. i 12 stycznia 2017 r., Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, zwany dalej „inwestorem”, reprezentowany przez pełnomocnika Łukasza Stepnowskiego, wystąpił do Wojewody Zachodniopomorskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla inwestycji pn.: „projekt i budowa drogi S – 6 na odcinku Nowogard – Płoty (koniec obwodnicy m. Nowogard – koniec obwodnicy m. Płoty)”. Inwestor wniósł jednocześnie o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności ze względu na uzasadniony interes społeczny i gospodarczy oraz na podstawie art. 88 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353, z późn. zm.), o ponowne przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko.

Po przeprowadzeniu postępowania w przedmiotowej sprawie, Wojewoda Zachodniopomorski wydał w dniu 7 marca 2017 r. decyzję nr 4/2017, znak: AP-1.7820.121-14.2016.PM, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa drogi S – 6 na odcinku Nowogard – Płoty (koniec obwodnicy m. Nowogard – koniec obwodnicy m. Płoty)”, zwaną dalej „decyzją Wojewody Zachodniopomorskiego”, nadając jej jednocześnie rygor natychmiastowej wykonalności.

Od *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* odwołanie do Ministra Infrastruktury i Budownictwa, zwanego dalej „Ministrem”, za pośrednictwem organu pierwszej instancji, wniósł Pan Henryk Władysław Woźniak oraz Pani Leokadia Simińska.

Odwołaniem z dnia 5 kwietnia 2017 r. [nadanym w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1113, z późn. zm.), zwanej dalej „Prawem pocztowym”, w dniu 7 kwietnia 2017 r.], Pan Henryk Władysław Woźniak zaskarżył *decyzję Wojewody Zachodniopomorskiego*, podnosząc iż nie została mu ona doręczona. Skarżący wniósł o uchylenie decyzji w części dotyczącej działki o nr 1/19 z obrębu 0022 Wyszogóra, gmina Płoty, obejmującej budynek gospodarczy wraz z szambem znajdującym się obok niego, jako wydanej z naruszeniem art. 7 kpa, art. 9 kpa, art. 11 kpa, art. 75 § 1 kpa, art. 77 § 1 kpa, art. 80 kpa oraz art. 21 ust. 2 i 64 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78 poz. 483, z późn. zm.), zwanej dalej „Konstytucją RP”. Ponadto Skarżący wniósł o wstrzymanie rygoru natychmiastowej wykonalności oraz z ostrożności procesowej o przywrócenie terminu

MINISTERSTWO
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA
ul. Chałubińskiego 4/5
00 - 928 Warszawa

ZA ZUJAWIENIEM
NACZELNIK WYDZIAŁU
27.06.2017
data

do wniesienia odwołania od *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, o której dowiedział się z zawiadomienia z dnia 27 marca 2017 r. o wszczęciu postępowania w przedmiocie ustalenia wysokości odszkodowania.

Uzasadniając wniesione odwołanie Skarżący poinformował, że organ pierwszej instancji naruszył przepisy procedury administracyjnej w zakresie przeprowadzenia postępowania dowodowego oraz działał wbrew normom zawartym w *Konstytucji RP*. Zdaniem Skarżącego „organ administracji błędnie uznał, iż wywłaszczeniu na cele publiczne winna ulec cała działka nr 1/19 stanowiąca współwłasność strony. (...) W ocenie wnoszącego odwołanie możliwe jest jednak ograniczenie wywłaszczenia działki nr 1/19 do jej części nieobjętej budynkiem gospodarczym oraz szamba poprzez wprowadzenie korekty w zakresie prowadzenia pobocza drogi S-6 (...)” Na potwierdzenie wskazanego rozwiązania Skarżący przytoczył stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie zawarte w wyroku z dnia 7 września 2016 r., sygn. akt VII SA/Wa 1237/16.

Powołując się na konstytucyjną zasadę gwarancji prawa własności Pan Henryk Władysław Woźniak wskazał, że Wojewoda Zachodniopomorski poprzez błędne przeprowadzenie postępowania dowodowego nieprawidłowo ustalił, że zachodzi potrzeba wywłaszczenia całej nieruchomości stanowiącej działkę nr 1/19.

Skarżący poniósł ponadto, że z uwagi na niedoręczeniu mu *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* bez własnej winy nie brał udziału w postępowaniu przez organem pierwszej instancji oraz nie miał możliwości złożenia odwołania w terminie.

Pismem z dnia 10 kwietnia 2017 r., nadanym w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu *Prawa pocztowego* w dniu 12 kwietnia 2017 r., Pani Leokadia Simińska wniosła odwołanie od *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*. Treść ww. odwołania jest tożsama z odwołaniem wniesionym przez Pana Henryka Władysława Woźniaka.

Wyżej opisane odwołanie wniesiono w terminie.

Uwzględniając fakt, iż właściwym w przedmiotowej sprawie – stosownie do treści rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Budownictwa (Dz. U. z 2015 r. poz. 1907, ze zm.) – jest *Minister*, stwierdzono, co następuje.

Jedną z podstawowych czynności organu odwoławczego jest określenie, czy odwołanie od decyzji organu pierwszej instancji wniosła osoba, której przysługuje interes prawny do bycia stroną postępowania w sprawie wydania decyzji zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Powyższy obowiązek wynika wprost z art. 127 § 1 *kpa*, który stanowi, że odwołanie od decyzji służy stronie.

Ze zgromadzonego przez Wojewodę Zachodniopomorskiego materiału dowodowego wynikało, że Pan Henryk Władysław Woźniak i Pani Leokadia Simińska nie figurują jako właściciele ani użytkownicy wierzycieli jakiegokolwiek nieruchomości objętej wnioskiem o wydanie decyzji o zezwolenie na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej. W aktach sprawy brak jest również dokumentów potwierdzających, iż Skarżącym przysługuje ograniczone prawo rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze objętym liniami rozgraniczającymi teren projektowanej inwestycji.

We wniesionych odwołaniach Skarżący poinformowali, że są współwłaścicielami działki o nr ewid. 1/19 z obrębu 0022 Wyszogóra, która została przeznaczona pod planowaną inwestycję. Z zaskarżonej *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* wynika natomiast, że ww. działka powstała z podziału działki o nr ewid. 1/3 z obrębu 0022 Wyszogóra, gmina Płoty, powiat gryficki, oraz że stanowi ona własność Skarbu Państwa we władaniu Polskich Kolei Państwowych S.A.

Z uwagi na fakt, iż przymiot strony skarżącej nie wynikał z przysługującego jej prawa własności, czy innego prawa rzeczowego do nieruchomości znajdujących się w liniach rozgraniczających teren, czy też nieruchomości, co do których następuje określone ograniczenie w korzystaniu, organ odwoławczy obowiązany był ustalić, w oparciu o art. 28 *kpa*, czy Pana Henryka Władysława Woźniaka i Panią Leokadię Simińską można uznać za stronę postępowania w sprawie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

MINISTERSTWO
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA
ul. Chałubińskiego 4/6
00 - 923 Warszawa

27.06.2017
NACZELNIK WYDZIAŁU
LUBUSKI
27.06.2017
data

Wobec powyższego, pismem z dnia 30 maja 2017 r., znak: DLI.1.6621.21.2017.SG.3, *Minister* wezwał Pana Henryka Władysława Woźniaka oraz Panią Leokadię Simińską do wykazania, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, interesu prawnego przysługującego w sprawie zezwolenia na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, z pouczeniem, iż w przypadku niezastosowania się do przedmiotowego wezwania sprawa zostanie rozpatrzona w oparciu o posiadany materiał dowodowy.

Na skutecznie doręczone w dniu 6 czerwca 2017 r. ww. wezwanie organu odwoławczego, Skarżący nie udzielili odpowiedzi. Tym samym zgodnie z pouczeniem zawartym w ww. wezwaniu z dnia 30 maja 2017 r., znak: DLI.1.6621.21.2017.SG.3, *Minister* rozpoznał sprawę w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Odnosząc się do wniesionych przez Pana Henryka Władysława Woźniaka oraz Panią Leokadię Simińską odwołań należy zauważyć, iż postępowanie odwoławcze jest oparte w pełni na zasadzie skargowości. Podstawowym obowiązkiem organu odwoławczego, przed merytorycznym rozstrzygnięciem sprawy, jest ustalenie, czy odwołanie zostało wniesione przez podmiot mający legitymację do skorzystania z takiego środka zaskarżenia. Za niedopuszczalne należy uznać rozpatrzenie odwołania, które zostało złożone przez podmiot niebędący stroną postępowania administracyjnego w rozumieniu art. 28 *kpa*.

Wyjaśnić należy, że przepisy *specustawy drogowej* nie zawierają definicji strony postępowania prowadzonego w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Z przepisów *specustawy drogowej* wynika jedynie, iż stroną tego postępowania jest z pewnością inwestor. Zatem katalog „pozostałych stron” postępowania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej ustalany być musiał w oparciu o art. 28 *kpa*. Zgodnie bowiem z art. 11c *specustawy drogowej*, do postępowania w sprawach dotyczących wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stosuje się przepisy *kpa*, z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy.

Do kręgu „pozostałych stron” zaliczyć z pewnością można, mając na uwadze treść *specustawy drogowej*, właścicieli, użytkowników wieczystych nieruchomości oraz podmioty, którym przysługiwało inne ograniczone prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w liniach rozgraniczających teren, jak również nieruchomości, co do których następowало określenie ograniczenia w korzystaniu dla realizacji obowiązku dokonania przebudowy sieci uzbrojenia terenu lub przebudowy dróg innych kategorii. Dodatkowo wskazać należy, iż w orzecznictwie sądownoadministracyjnym utrwalone jest stanowisko, że stroną w postępowaniu w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej jest nie tylko strona postępowania prowadzonego w trybie zwykłym, zakończonym wydaniem kwestionowanej decyzji, ale również każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku mogą dotyczyć skutki stwierdzenia nieważności tej decyzji (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 grudnia 2008 r., sygn. akt I OSK 1819/07).

Zgodnie zaś z art. 28 *kpa*, stroną postępowania administracyjnego jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo, kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Wykazanie interesu prawnego jest zatem konieczne do prawidłowego ustalenia przmiotu strony w rozumieniu art. 28 *kpa*. Interes prawny strony postępowania administracyjnego w rozumieniu art. 28 *kpa* powinien wynikać z konkretnej i zindywidualizowanej normy prawa materialnego wpływającej na sytuację prawną wnoszącego dany wniosek, żądanie, czy środek zaskarżenia.

W doktrynie, jak i w orzecznictwie, podkreślany jest w szczególności realny i aktualny charakter interesu prawnego strony postępowania administracyjnego wynikający z zastosowania konkretnej normy prawnej. Stwierdzenie istnienia interesu prawnego wymaga ustalenia związku o charakterze materialnoprawnym między obowiązującą normą prawa a sytuacją prawną konkretnego podmiotu prawa, polegającego na tym, że akt stosowania tej normy może mieć wpływ na sytuację prawną tego podmiotu w zakresie prawa materialnego. Aktualność interesu prawnego oznacza, że nadaje się on do urzeczywistnienia w danej sytuacji faktycznej i prawnej i wiąże się z realnością, co oznacza, że powinien on istnieć w dacie stosowania norm. O interesie prawnym osobistym, własnym i indywidualnym można zaś mówić, gdy przypisać go można do zindywidualizowanego podmiotu w tym znaczeniu, że akt prawny skierowany do danego podmiotu musi wpływać na jego sytuację prawną. Przy tym interes prawny powinien mieć charakter obiektywny, a nie wynikać z subiektywnego przekonania podmiotu o jego naruszeniu, czy wreszcie jego woli prowadzenia określonego postępowania (zob. np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 lipca 2010 r., sygn. akt II OSK 1081/09, wyrok

MINISTERSTWO
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA
ul. Chałubińskiego 4/5
00 - 928 Warszawa

27. CZE 2017
data
Łukasz Piłsara

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 czerwca 2010 r., sygn. akt II OSK 1827/09, postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 lutego 2009 r., sygn. akt II OZ 157/09, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 grudnia 1999 r., sygn. akt IV SA 1996/97).

Podmiot, dla którego z przepisów prawa materialnego nie wynikają żadne uprawnienia ani obowiązki, nie ma przymiotu strony w świetle art. 28 *kpa* i nie jest legitymowany do żądania wszczęcia postępowania, czy też kwestionowania zapadłych w tym postępowaniu rozstrzygnięć.

Podkreślenia również wymaga konieczność odróżniania interesu prawnego od interesu faktycznego. Pod pojęciem „interes prawny” należy rozumieć interes zgodny z prawem i interes chroniony przez prawo. Mieć interes prawny to coś więcej niż mieć interes faktyczny w sprawie. Interes prawny musi wynikać z norm prawa materialnego, regulujących określoną sferę stosunków społecznych. Natomiast z interesem faktycznym mamy do czynienia wtedy, kiedy to dany podmiot jest wprawdzie bezpośrednio zainteresowany rozstrzygnięciem sprawy administracyjnej, jednak nie może wskazać przepisu prawa powszechnie obowiązującego, który stanowiłby podstawę jego roszczenia i w konsekwencji uprawniał go do żądania stosownych czynności organu administracji (por. np. postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 września 2014 r., sygn. akt II OZ 819/14).

Powyższe oznacza to, że nie wystarczy wnieść podania we własnej sprawie, aby uruchomić postępowanie administracyjne, lub być przekonanym o swoim statusie strony i żądać udziału w postępowaniu już prowadzonym, aby stać się stroną postępowania. To na wnoszącym wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji ciąży obowiązek udowodnienia swojego interesu prawnego. Co więcej, musi istnieć związek pomiędzy normą prawa, a sytuacją prawną konkretnego podmiotu prawa, przejawiający się w tym, że norma ta może mieć wpływ na sytuację prawną tego podmiotu. Jeśli dana norma prawna nie wywiera bezpośredniego wpływu na sferę prawną danego podmiotu, to nie można mówić o tym, że ma ona interes prawny.

Przenosząc powyższe ustalenia na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie nie potwierdza, aby Panu Henrykowi Władysławowi Woźniakowi oraz Pani Leokadii Simińskiej przysługiwał w niniejszej sprawie przymiot strony w rozumieniu art. 28 *kpa*.

Podkreślić trzeba, iż to na wnoszącym odwołanie ciąży obowiązek udowodnienia swojego interesu prawnego. Co więcej, musi istnieć związek pomiędzy normą prawa, a sytuacją prawną konkretnego podmiotu prawa, przejawiający się w tym, że norma ta może mieć wpływ na sytuację prawną tego podmiotu. Jeśli dana norma prawna nie wywiera bezpośredniego wpływu na sferę prawną danego podmiotu, to nie można mówić o tym, że ma on interes prawny.

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie nie potwierdza zawartego we wniesionych odwołaniach twierdzenia, iż Skarżący są współwłaścicielami nieruchomości przeznaczonej pod planowaną inwestycję. Ze zgromadzonego przez Wojewodę Zachodniopomorskiego materiału dowodowego wynika, że Skarżący nie figurują jako właściciele ani użytkownicy wieczyści jakiegokolwiek nieruchomości objętej wnioskiem o wydanie decyzji o zezwolenie na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

Wobec przedstawionej wyżej argumentacji oraz ustaleń poczynionych przez organ odwoławczy w toku postępowania, należy stwierdzić, iż Pan Henryk Władysław Woźniak i Pani Leokadia Simińska nie posiadają interesu prawnego w sprawie zezwolenia na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

Uznanie, że ochronie podlegać winien interes faktyczny, mogłoby prowadzić do paraliżu inwestycji w zakresie inwestycji drogowych, nie zaś do zapewnienia poszanowania praw, które są zagrożone w związku z planowaną inwestycją. W sprawach dotyczących szczególnych regulacji prawnych dotyczących prowadzenia inwestycji infrastrukturalnych (tzw. specustaw), konieczne jest – w aspekcie ustalania katalogu stron – ścisłe wykładanie art. 28 *kpa*. Zbyt szerokie określanie katalogu stron w takich postępowaniach mogłoby bowiem zagrozić sprawności tych postępowań. Tymczasem postępowania te dotyczą realizacji celu publicznego, gdyż budowa infrastruktury drogowej w Polsce stanowi priorytetowy cel publiczny, bowiem jest konieczna zarówno dla ochrony środowiska, jak i zdrowia, wolności i praw konstytucyjnych całych społeczności. Uproszczona procedura realizacji inwestycji w zakresie budowy dróg publicznych jest metodą skuteczną dla osiągnięcia zamierzonego celu.

MINISTERSTWO
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA
ul. Chałubińskiego 13
00 - 928 Warszawa
Lukasz Podjalec
data

Reasumując, w ocenie *Ministra*, materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie nie potwierdza, aby Panu Henrykowi Władysławowi Woźniakowi i Pani Leokadii Simińskiej przysługiwał przymiot strony w rozumieniu art. 28 *kpa*. W konsekwencji, Skarżący nie mogą być uznani za stronę w postępowaniu odwoławczym dotyczącym *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, a co za tym idzie – zarzuty podniesione przez nich nie mogły zostać rozpatrzone przez organ odwoławczy. Z tych samych względów nie mógł podlegać rozpoznaniu wniosek o wstrzymanie rygoru natychmiastowej wykonalności.

Mając na uwadze fakt, że odwołania zostały wniesione przez podmioty nieposiadające przymiotu strony w rozumieniu art. 28 *kpa*, organ odwoławczy stwierdził, że zachodzi przesłanka bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego w rozumieniu art. 105 § 1 *kpa*. Stwierdzenie przez organ odwoławczy, że wnoszący odwołania nie jest stroną w rozumieniu art. 28 *kpa*, skutkuje koniecznością wydania przez organ decyzji o umorzeniu postępowania odwoławczego na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 *kpa*. Wobec powyższego, orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Na decyzję przysługuje, na podstawie art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, z późn. zm.), skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Ministra Infrastruktury i Budownictwa, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

Jarosław Kąpton
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

Otrzymują:

- 1) Wojewoda Zachodniopomorski,
- 2) Pan Łukasz Stepnowski
pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad,
- 3) Pan Henryk Władysław Woźniak,
- 4) Pani Leokadia Simińska;
- 5) A/a.

Do wiadomości:

- 1) Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad
Oddział w Szczecinie.

MINISTERSTWO
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA
ul. Chałubińskiego 10
00-928 Warszawa

ZŁOŻONOŚĆ Z ORYGINAŁEM
NACZELNIK WYDZIAŁU
27. CZE 2017
data
Łukasz Stepnowski

